

100. Vals i Valparaiso. Hm/D. Evert Taube. Sept. 2016.

Hav! Under bugande palmer jag såg, /hur vå-g på våg / i svallande tåg
emot Chi-les klippiga stränder kom rullande in

Oh! Detta brus, när ett skimrande svall, fann mig och tog mig i famnen

Oh! När delfinerna dök bland korall, och en vinröd klänning blev min

Kor: Då sjöngs där i Valparaiso en söt liten sång: Rosita! Chilenita!

I Havet, i Stillehavet, står hajen på språng. Rosita! Chilenita!

Kondoren på Cordiljären är bister – Jaha!

Och ormarna börjar skallra i Tarapacá!

Och sju glada sjömän rundade Hornet idag och Rosita vill alla ha`!

Lille mellemspil!

Oh, när jag började känna mitt land, /från fjä-ll till strand /och me-d min ha-nd
på jordgloben följde dess gräns från Peru till Cap Horn

Oh, när jag fann, att här var jag blot gäst, bland röda små indianer,

Som mina fäder, soldat som präst, betvingad med krut och med torn

Kör: Då sjöngs där i Valparaiso en söt liten sång: Rosita! Chilenita!

Lille mellemspil!

Ja, att min stamfar var Conquistador, /har sa-at sitt spår /och ensam den stå-r
min ras, i det land/ där jag likväl själv blivit född

Ack, tvänna världar bo här i mitt bröst, spanskt, det går aldrig ur blodet

Spansk är min stämman, min klingande röst, men när mina visor blev till –

Kör: Då sjöngs där i Valparaiso en söt liten sång: Rosita! Chilenita!.....